

בחר בחוקותי

כבי אייר תשפ"ו

גליון כפי 518

18:49 :הדלקת נרות:
05:47 :נץ החמה:
20:05 :צאת שבת:
20:42 :צאת שבת ר"ת:

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת גורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הכל קצוב

"ונתתי משכני בתוכם".

אומר 'אור החיים' הקדוש: "אוהל שיכן באדם, שעיקר משכנו יתברך הוא תוך נשמות עם קדושים".

כשאדם שומר על הקדושה שלו, הקב"ה שוכן בתוכו!

אפילו שצריך להתייגר מאוד על שמירת עיניים, ואפילו שאדם עומד להתפוצץ אם הוא לא יספר את השטיקל לשון הרע שיש לו...

כל הצער וההנאה של האדם כבר קצובים לו מראש השנה!

מספר הבן איש חי: היה איזה בחור ירא שמיים שהיה רץ לשיעור של הרב של בגדאד בכל ערב.

בדרך לבית המדרש התגוררה אישה אלמנה צעירה ועשירה מאוד! כל העיר ידעה שבבית האלמנה יש הרבה מאוד כסף!!!

בדרכו של הבחור לשיעור, הוא ראה שהדלת של האלמנה מעט פתוחה, היא שכחה לנעול את הדלת... פחו עליו יצרו ותוך רגעים

הוא מצא את עצמו מול הכספת. הוא הצליח לשבור את הכספת, והאלמנה שישנה באותה העת במיטתה שמעה את קול הרעש הגדול,

אבל פחדה מאוד להוציא הגה מפיה... אולי לגנב יש סכין בידו, ואולי הוא בא על נפשות... הגנב דגן נעמד מול כל המיליונים

שבכספת הפרוצה, וכל אשר נשאר לו הוא להכניס את השטרות המרשרשים לכיסים... ברגע האחרון הוא נתעשת והחל לחשוב:

"אם הכסף הזה קצוב לי מראש השנה, אז זה יגיע אלי גם בהיתר... למה לי לגנוב?! ואם הכסף הזה לא קצוב לי מראש השנה, אז עוד

השנה הזו כל הכסף הזה יצטרך לעזוב אותי בין אם זה בתרופות, אשפוזים או שריפות ב"מ... נו, אז למה לי לגנוב???"

הוא עזב במרוצה את בית האלמנה מבלי לקחת אפילו פרוטה! בבוקר האלמנה פנתה לרב של בגדאד וסיפרה לו שמישהו פרץ

אתמול בלילה לכספת שלה, ולא לקח דבר...

היא לא מסוגלת יותר להישאר לבדה, היא מפחדת!

"אני רוצה שהרב ימליץ לי על בחור חונן וטוב שאוכל להתחתן עמו, ושיהיה לי לשומר בלילות...". בדיוק היה בין הסדרים, והרב עלה

עמה לעזרת נשים... הבחור היחיד שישב ולמד בבית המדרש היה הבחור דגן, שאתמול פרץ לה לכספת... אמר לה הרב: "הבחור הזה

הוא בחור מצויין! קחי אותו לחתן!". באותו יום הבחור הזה

התארס עם כל המיליונים שעמד מולם אתמול בלילה, אבל בהיתר! אומר הבן איש חי: מי שמאמין ב'אנכי ה' אלוהיך' יודע שאפילו

הנאה של איסור, אי אפשר לקחת לבד. אם אדם נהנה מאיסור, מוכרח הוא שההנאה הזו כבר היתה קצובה לו מראש השנה!

וממילא אם הנאת האיסור מזומנת לפניו, והוא יבחר שלא להינות ממנה, הוא חייב לקבל את אותה ההנאה בהיתר עוד השנה!!!

ואותו הדבר לגבי צער וייסורים, אם לאדם יש צער מחמת שמירה על המצוות ועל הזהירות מאיסורים, אותו צער כבר נגזר עליו בראש

השנה, ואם הוא לא יצטער את אותו הצער בשמירת העיניים או בשמירת הלשון, אותו צער יגיע לו ממקום אחר עוד השנה!!!

השתדלות

"אל תקח מאיתו נשך ותריבית, ויראת מאלוקיך".

למה אני יכול לעשות כל ביזנס שבעולם...

אני יכול לרכוש דירה, להשכיר אותה ולהרוויח ממנה ביושר... ואילו להשכיר את הכסף ולהרוויח ממנו אסור!! מה ההבדל??!

אומר ה'כלי יקר': "כי עיקר טעם איסור הריבית הוא לפי שמסיר מידת הבטחון מן האדם. כי בכל משא ומתן עיניו

נשואות אל ה', לפי שהוא מסופק אם ירוויח או לא. אבל הנותן בריבית הרווח שלו ידוע וקצוב, ומן ה' יסיר לבו".

פרנסה שבה העיניים לא נשואות לשמיים – זה טרייף! הקב"ה רוצה שהעיניים שלנו יהיו נשואות תמיד לשמיים!

ר' שלומק'ה מזוועיל התחתן בגיל 14, וכמובן שהוא היה עדיין סמוך על שולחן אביו לאחר החתונה...

הכלה הטרייה היתה מגיעה כל יום לשווער, אבא של ר' שלומק'ה ע"מ לקבל מטבע שבה תוכל לקנות אוכל לאותו יום.

כך היה הדבר מתנהל במשך כמה חודשים, עד שיום אחד החליט ר' שלומק'ה כי יהודי צריך להאמין בקב"ה שהוא זן

ומפרנס לכל, והוא גמר אומר שמאותו יום ואילך, הוא לא שולח את אשתו לקחת את המטבע הקצוב להם מאביו...

עבר יום ועוד יום... ארבעה ימים, ואין פירור לחם בבית! ר' שלומק'ה עשה חשבון, וחשב שאולי הוא לא עושה כהוגן

שהוא לא לוקח מאביו את המטבע הקצובה לו, ייתכן שזו פגיעה בכיבוד הורים... והרי סוף כל סוף לקבל מאבא זה גם

מהקב"ה... הרי לקב"ה יש אינסוף אפשרויות לפרנס את האדם, וחוצמזה האבא בעצמו גם כן מקבל מהקב"ה...

אז אם הקב"ה החליט שאני צריך להתפרנס דרך אבא והוא הצינור לגשמיות שלי, מי התיר לי להתערב לקב"ה מאיפה אני

צריך לקבל את המזון שלי???

הוא פנה לאשתו ואמר לה שתלך לאביו לקבל את המגיע להם. היא עשתה כמצוותו, וכשראה אותה האבא, אמר לה: "או! לא

הגעת כבר כמה ימים, אני חושב שמגיע לכם רובל שלם!". ברובל היה די פרנסה כדי שבוע ימים...

טוב, בינתיים הגיעו כמה חסידים מעיר רחוקה כדי לאחל לר' שלומק'ה מזל טוב... אחד החסידים הוציא רובל, והחל להעבירו מיד ליד... מובן כי זו היתה מתנה לכבוד החתונה.

אבל איך ששאתו של ר' שלומק'ה נכנסה והרובל בידה, בינתיים החסיד השיב את הרובל לכיסו...

אמר ר' שלומק'ה: הראו לי משמיים שהפרנסה כבר היתה מוכנה. רק אם אתה רוצה לעשות השתדלות... תעשה.

הפינה הרגילה

בפרשה שלנו, זו הפעם היחידה בכל התורה שיש שאלה ותשובה...

שאלה: "וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית, הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו".

תשובה: "וציויתי את ברכתי לכם בשנה השישית, ועשת את התבואה לשלוש השנים".

אומר ה'דעת משה': זו לא שאלה ותשובה...

מאחר והקב"ה מתאווה לתפילתם של בני ישראל, הוא מונע מהם פרנסה כדי כל צרכם... "וכי תאמרו" – זו תפילה!

אם תתפללו אלי ותאמרו: "מה נאכל?!", אז "וציויתי את ברכתי".

הקב"ה ברא לאדם צרכים, כדי לשמור על קשר!

פעם אחת נכנס יהודי שבור אל ה'ישר שלום' מבעלז... הוא רצה חיזוק באמונה.

אמר לו הרב: "כל אחד יכול לבדוק ולראות... אם הוא מתפלל מעומק הלב, הקב"ה מיד עונה לו!".

בחור אחד ראה שיש עניין חשוב בגביע כסף

לארבע כוסות של ליל הסדר... הוא ניגש לאבא שלו וביקש שירכוש לו גביע מכסף!

אמר לו האב: תראה, יש פה מולנו ישיבת 'בין הזמנים', ראיתי שהם עורכים הגרלות על פרסים יקרי ערך... ביניהם יש גם הגרלה על גביע של

כסף... תתפלל על זה ואולי תזכה בפרס הנכסף! והוסיף האב לספר לבנו: "היה כולל חשוב של

אברכים שבחנוכה עשה מבצע הגרלה יומי על סך 100 דולר, למי שיתחיל ללמוד ב-9 בבוקר...

במשך 3 ימים רצופים זה אותו אברך בהגרלה!

אברכי הכולל כולם תמהו ורעשו, אולי יש פה

איזו רמאות... אבל התברר שכולם היו יראים.

נעמד אותו אברך לפני שאר אברכי הכולל ואמר: "מישהו מכס התפלל על כך שיזכה בהגרלה?!!"

כולם שתקו. אמר להם האברך: "אני התפללתי

על זה חזק כל יום!".

הבן הפנים וערך שפתיו והתפלל, ואכן זכה בגביע!

צדיקים

רבנו שלמה אליעזר אלפנדרוי זצ"ל

אחת הגזרות הנוראות, שגזרו התורכים באותה תקופה, היתה גזרת הגיוס לצבא העותמני. תנאי החיילים היהודים היו קשים ממש, ורבים נאלצו לאכול מאכלי טריפה, לעבור על חילולי שבת ועל איסורים נוספים. בזמן שהותו של הרב בצפת פנו אליו שני תלמידי חכמים בבכיות עצומות, היות שהצבא מכריח אותם להתגייס לשירותיו, ואין להם מושיע. הראשון היה ר' מכלוף והשני ר' משה. רבינו אמר להם: "אל תפחדו ואל תיראו מפניהם כי אין להם רשות לגייס אתכם לצבא". יצאו השניים צוהלים ומעודדים בכוח הבטחתו של הרב. כעבור זמן נשמעו נקישות בדלת ביתו של ר' מכלוף. בפתח עמדו שני חיילים תורכים ובידם

צו גיוס. מכתב נוסף נשלח גם לר' משה. השניים נאלצו להצטרף לחיילים, שכן רע ומר היה סופו של המסרוב פקודה. אך הם לא שכחו את הבטחתו של הרב וביקשו לראות, מאין תבוא הצלתם. לאחר יומיים רכיבה הגיעו לעכו, שם הייתה אחת ממפקדות התורכים. נכנסו החיילים לאחד מבתי המרוח בעיר כדי לשתות יין ולהשתכר. את ר' מכלוף ור' משה קשרו באזיקים לאחד העמודים ליד בית-המרוח, כדי שלא יברחו. לאחר כשעה, בעת שהתגללו אותם חיילים בבית המרוח, עבר פרש תורכי. כאשר ראה אותם קשורים לעמוד, פנה אליהם בתימהון: "מדוע כבולים אתם לעמוד?!" סיפרו לו, כי קיבלו צו גיוס, ושני החיילים, אשר באו עימם, נכנסו לבית המרוח וקשרו אותם לעמוד. חמתו של הפרש בערה בו ואמר: "אני סגנו של מפקד הצבא התורכי כולו, ואני מחליט לשחרר אתכם מיד!". בעודו מדבר, הוציא מפתח מדש בגדו, פתח להם את האזיקים ושחררם. ר' מכלוף ור' משה חזרו מיד לצפת. הם ראו את גדולת רוח קודשו של הרב שלמה אליעזר, אשר חזה מראש כי ישוחררו מן הצבא. בצפת גר איש את יושר בשם ר' בנימין זאליץ. עובד ה' היה, ואושר נסוך על פניו תמיד. רק דבר אחד העיב על לבו, 51 שנים שהיו ואשתו נשואים, ועדיין לא זכו להיפקד. פעם אחת פרצה קטטה בין ר' בנימין לשכנו. במהלך סערת הרוחות השכן קיללו נמרצות, ואף העז להטיח בשכנו: "הלא ערירי אתה, וערירי תישאר כל ימי חייך". דברי השכן האכזרי פצעו את ליבו. עיניו זלגו דמעות, עד שלא הצליח לעצור ברוחו ופנה לרבינו בדברי תלונה על אותו אדם. כששמע הצדיק את דברי ר' בנימין, צערו וכאבו, השיב לו: "אל תדאג במאומה. בעזרת ה' יתברך ובכח תורתנו הקדושה אני מבטיחך כי בזו השנה תיפקד ותזכה לבן זכר". כששמע ר' בנימין את דברי הרב, נתמלא שמחה, כיוון שידע שדברי הרב לא הולכים ריקם. ואכן כך היה, עוד באותה שנה נפקדה אשתו, וילדה לו בן זכר. ר' בנימין ערך סעודת ברית גדולה לכל אנשי צפת. כל גדולי העיר וחכמיה נמנו על המזומנים. ובראשם

ר' שלמה אליעזר. בלב נרגש חודה האב לרב על ברכתו, ואף כבדו בסנדקאות. סיפורי מיתותיו הילכו בירושלים על הרב אלפנדרוי, על כוח תורתו בנגלה ובנסתר ועל ניסים ונפלאות, שהתרחשו בביתו. באחד מלילות החורף הקרים בירושלים. רוחות עזות שרקו, וממטרים עזים הותכו ארצה. אחד מהמקורבים נכנס אל חדרו של הרב כדי להגיש לו את ארוחת הערב, והנה לתדהמתו גילה, כי הרב שוכב במיטתו ללא רוח חיים. מיד רצו להבהיל את ד"ר ולאך מבית-החולים שערי צדק, שהיה בקרבת מקום. לאחר בדיקה קצרה נאלץ הרופא לקבוע את פטירתו. השמועה הקשה נפוצה בקהל, ואנשי החברה קדישא' החלו לטפל בסדרי ההלוויה. שעות אחדות חלפו, אחד הנוכחים בבית נכנס לחדר, שבו הייתה מונחת המיטה וביקש לראות את פניו ההדורות של היסבא קדישא'. להפתעתו, עיני הנפטר היו פקוחות. עוד הוא בוחה במחזה, והנה הרב קם ממיתו כאחד האדם. זעקות שמחה נשמעו מפיו. אנשים רבים רצו לחדר, כשהם מביטים בתדהמה במת-החי. כשראה הרב את כל הנאספים, אמר: "יודאי, חשבתם, כי ללקחתי מהעולם, ואכן נכון הדבר. נשמתי עלתה לשמיים אך עם עלות השחר החליטו בבית-דין של מעלה להשיבה תורתו". יצאנו הנוכחים בבית במקומם המומים למראה הנס הגדול, ולא יכלו להוציא מפהם הגה מרוב תדהמה

קורס מוהלים

בס"ד

בעזרת השי"ת יפתח קורס מוהלים מקצועי עם המוהל עמרם דהוקי. הקורס יערך בימי שלישי בין השעות

19:00-20:30, (כ-15 מפגשים) החל מחודש אייר, בגבעת שאול, רח' בית שערים 9, קומה אחרונה.

בקורס ילמדו את אומנות מעשה המילה על כל שלביה לפרטי פרטים בתוספת מצגות, הדגמות ושרטוטים,

כמו כן תועבר סקירה רפואית המכינה את התלמיד לבחינות קבלת רישיון מוהל מוסמך ברבנות.

רכישת פרקטיקה מעשית על בובת ברית ייחודית המדמה את ברית המילה ברמה הגבוהה ביותר שיש!

הקורס מתאים גם למוהלים המעוניינים להשתדרג, ילמדו בו כל ה'סודות' של המוהלים שלא מספרים לכם:

'ברית ללא הפרדה', זריזות המילה, טכניקות חבישה שונות, טכנולוגיית התחבושת, הבנה אנטומית מעשית

ועוד טיפים רבים והידורים הלכתיים שיהפכו אתכם למוהל בסטנדרט אחר!

עלות הקורס: 1,000 ש"ח בלבד! ניתן להגיע להתרשמות לשיעור ניסיון ללא תשלום!

לפרטים ניתן להתקשר: 0548-488555

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה